

Två av höstens bästa böcker

Kokböcker lär vara den största nischen på bokmarknaden med genomsnittligt två nya på bokhandelsdiskarna varje vecka! Må så vara, men ibland undrar jag om inte hundböcker nosar kockarna alldeles i hälar...

Till redaktionen får vi en strid ström av böcker som på ett eller annat sätt sätter hunden i centrum, och av privat intresse försöker jag följa utgivningen av matlitteratur så gott jag hinner.

Ska jag vara diplomatisk och inte rent ohövlighet måste jag säga att kvalitén är minst sagt varierande i båda fallen. Helt ovetenskapligt statistiskt vågar jag påstå att 40% består av upprepningar och omskrivningar (inte sällan rena stölder och omstuvningar av tidigare utgivna texter) utan eget värde; 40% av texter och bilder som lämnar åtminstone mig helt oberörd samt 15% av böcker där jag helst vill avråda från köp och läsning.

Och så, tack och lov, de resterande 5 procenten som räddar ens tro på att det ändå finns goda skribenter, fotografer och förlagsredaktörer! Böcker som tål att noga läsas från pärm till pärm och därefter upprepat bläddrande. Böcker som inte bara förmedlar författarens djupa kunskap i sitt ämne, utan dessutom skänker ren och skär njutning vid läsning.

Två sådana böcker, en ur vardera nämnda kategori, har de senaste veckorna hållit mig vaken till långt fram på småtimmarna. Dels Mickie Gustafsons *Naturligt ledarskap med Mickie* och dels Christina Wedéns *Tryffel* (med underrubriken *Mat för gudar, gutar och svin*), med receptmedverkan av Norbert Lang och underbara foton av Erica Lidén.

Underrubriken på Mickies bok är *Samspel med hunden* – och just samspelet är något som genomsyrar texten. Detta lär inte komma som någon överraskning för den som följt Mickies kåserande krönikor i *Hundsport* de senaste 10-15 åren.

Liksom i dessa utgår Mickie i sin bok från praktiska exempel, men skillnaden är att i boken handlar det om att ge mer handfasta och konkreta råd och tips för en enklare och naturligare samvaro med hunden.

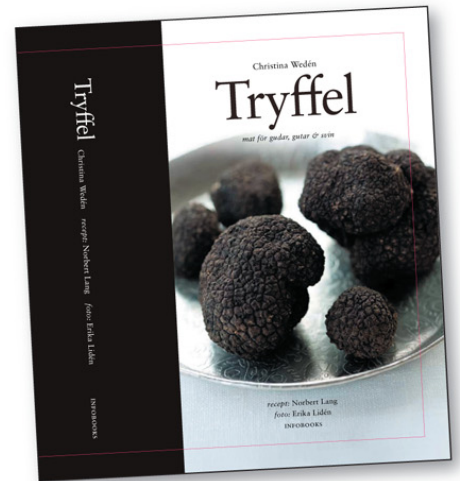
I sju fullmatade kapitel på 200 sidor ger hon här en heltäckande bild av vad varje omtänksam hundägare bör veta – och hur enkelt det är att lära sig det bara man har ett öppet sinne.

Boken är genomgående illustrerad med svartvita teckningar av Bo Furugren, skenbart enkla, men synnerligen informativa och ett bättre stöd för texten än aldrig så gulliga fotografier. Det avslutande kapitlet med Praktiska tillämpningar tar upp allt från "Stå stilla" till "När- respektive fjärrdirigering" via "Konsten att smekas". Det är säkert frestande att gå direkt till detta, men jag förordar att man läser hela boken, noggrant och eftertänksamt, innan man börjar träna vare sig enkla eller mer komplicerade övningar.

Det vore enkelt att skriva ett par sidor uppskattande omdömen om varje ingående kapitel, men jag nöjer mig med att ge en kraftig rekommendation: Köp den här boken – och bli en bättre hundägare med ett ansvarsfullt ledarskap!

TORSTEN WIDHOLM

"Coffetable-book" brukar man kalla böcker med vackra bilder och utstuderad grafisk form – men kanske inte alltid så stort djup, varken litterärt eller faktamässigt – producerade främst för att ligga framme och se dekorativa ut.

Christina Wedéns utomordentligt vackra *Tryffel – Mat för gudar, gutar och svin* (formgiven av Lars Lengquist) pryder visserligen sin plats på vilket elegant bord som helst, men har betydligt större kvaliteer än så.

Detta är verkligen en bok att läsa, samtidigt som det är lätt att förföras av såväl Erica Lidén vackra foton och känns smaklökarna vattnas inför Norbert Langs receptsamling. Kort sagt en bok att verkligen använda och inte bara ha som ytligt ögongodis.

Här får man lära allt om alla de olika sorters tryffel som finns, om sök efter den vildväxande med hund eller svin, om odling och förädling – och där ligger faktiskt den gotländska verksamheten väl framme! – samt köp, förvaring och tillagning.

Och man skall inte tro att tryffel bara kan användas i tillkrånglade gourmeträtter. Nej, långt därifrån.

Dessa naturens underjordiska svarta guldklimpsvampar förgyller en enkel omelett och hyvlad över en enkel tallrik pasta ger den uttrycket gudaspis ett ansikte...

Naturligtvis har tryffelhunden, oftast en lagotto romagnolo – även om författaren själv letar tryffel med sina welsh springer spaniels – sin givna plats i såväl text som bild.

En bok att njuta av – på alla sätt!

TORSTEN WIDHOLM